

ÎN C H E I E R E

10 iunie 2015

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, Judecător – Svetlana Filincova,
Judecătorii – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către societatea cu răspundere limitată „ConsComVal”,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de societatea cu răspundere limitată „ConsComVal” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău,

a c o n s t a t a t :

La 18 iunie 2013 societatea cu răspundere limitată „ConsComVal” (în continuare SC „ConsComVal” SRL) a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, solicitînd anularea deciziei nr.418/2/9 din 12 februarie 2013.

În motivarea cererii a indicat că în baza actului de control nr. 3-509615 din 22 ianuarie 2013, întocmit în rezultatul controlului fiscal prin metoda verificării tematice la capitolul TVA la SC „ConsComVal” SRL, prin verificarea tranzacțiilor economico-financiare cu SRL „Construct Confort”, mun. Chișinău, a fost adoptată decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 418/2/9 din 12 februarie 2013 prin care au fost aplicate sancțiuni economice față de SC „ConsComVal” SRL din diminuarea presupusă a TVA pentru perioada fiscală august-septembrie 2012, aferentă procurărilor lucrărilor de construcție în baza facturilor fiscale cu nr. BV 0855415 din 29.08.2012, nr. BV 0855416 din 28.08.2012 și nr. BV 1598213 din 26.09.2012, eliberate de către S.R.L. „Construct Confort”, mun. Chișinău.

Astfel, în actul de control nr. 3-509615 din 22 ianuarie 2013 efectuat la SC „ConsComVal” SRL Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a invocat: că în

perioada supusă verificării SRL „Construct Confort” nu ar fi dispus de personal angajat de specialitate pentru efectuarea lucrărilor de construcție indicate în procesele-verbale de îndeplinire a lucrărilor de construcție executate pentru perioada august-septembrie 2012; conform datelor din procesele-verbale de îndeplinire a lucrărilor executate costul manoperei pentru lucrările prestate în perioada lunii august 2012 constituie 164827 lei și pentru luna septembrie 2012 - 272560 lei, iar totodată SRL „Construct Confort”, conform dărilor de seamă prezentate la organul fiscal a efectuat plăți salariale în luna august – 2012 doar în sumă de 21770 lei și în luna septembrie 2012 – 8042 lei; în procesul-verbal de îndeplinire a lucrărilor executate în luna septembrie 2012 nu ar fi fost indicat obiectivul asupra căruia au fost îndeplinite serviciile menționate, acest lucru nu ar fi fost indicat nici în contractul de subantrepriză. În concluzie, nu ar fi posibil de determinat asupra cărui obiectiv au fost prestate de către SRL „Construct Confort” serviciile de tencuiri și finisare indicate în procesul-verbal.

Respectiv, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău conchide, că nu ar fi posibil de stabilit executarea faptică a lucrărilor înscrise în documentele primare eliberate de către SRL „Construct Confort”, constatând că SC „ConsComVal” SRL ar fi atribuit la trecerea în cont T.V.A., care de fapt nu ar constitui TVA aferentă a careva servicii (lucrări) procurate de la SRL „Construct Confort” din facturile fiscale: cu nr. BV 0855415 din 29.08.2012 în sumă de 155823,0 lei, inclusiv TVA - 25971,0 lei, nr. BV 0855416 din 28.08.2012 în sumă de 130415,0 lei, inclusiv TVA - 21736,0 lei și nr. BV 1598213 din 26.09.2012 în sumă de 473325,0 lei, inclusiv TVA - 78887,0 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 21 martie 2014 a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de SC „ConsComVal” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău. A fost anulată decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr.418/2/9 din 22 ianuarie 2013 ca ilegală.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015 a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău. A fost casată hotărîrea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 21 martie 2014, adoptată în cauza la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „ConsComVal” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea deciziei nr.418/2/9 din 22 ianuarie 2013. A fost adoptată o nouă hotărîre prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de SC „ConsComVal” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea deciziei nr.418/2/9 din 22 ianuarie 2013 ca tardivă.

La 15 aprilie 2015 SC „ConsComVal” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015, solicitînd casarea deciziei recurate și remiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cererii recurentul a indicat că la examinarea pricinii instanța de apel s-a axat doar pe aspectul tardivității cererii de chemare în judecată înaintată de SC „ConsComVal” SRL.

A indicat că în speță, termenul de înaintare a cererii de chemare în judecată curge de la data de 21 mai 2013, dată pînă la care a fost prelungit termenul de examinare a cererii prealabile prin decizia intimatului nr.280 din 16 aprilie 2013 și respectiv, data recepționării răspunsului intimatului privind examinarea cererii prealabilă (scrisoarea din 20 mai 2013). În aceste condiții, înregistrarea la 18 iunie 2013 a cererii de chemare în judecată se încadrează în termenul stabilit de Lege.

Suplimentar a indicat că Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău nu a invocat în cadrul soluționării pricinii în fond argumentele privind înaintarea tardivă a cererii de chemare în judecată, argumente care nici în cererea de apel din 09 iulie 2014 nu au fost invocate.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SC „ConsConVal” ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Colegiul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de vasta argumentare a circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului sunt reținute de Colegiu ca fiind declarative și care nu pot

duce la admisibilitatea recursului, ori recurentul a evitat delimitarea acelor omisiuni sau erori ale instanței de judecată care ar dicta admisibilitatea recursului. Criticile aduse de recurent la argumentarea cererii de recurs urmau să evidențieze ilegalitatea soluției instanței de judecată și nu simplul fapt al dezacordului recurentului cu această soluție.

Mai mult ca atât, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Se cere a fi precizat că, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CtEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art.6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Prin urmare, Colegiul atestă faptul că, în speță, recursul declarat de către SC „ConsConVal” nu întrunește exigențele prevăzute de Lege și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 Cod Procedură Civilă și respectiv, constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „ConsComVal”

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător –

Svetlana Filincova

Judecătorii –

Dumitru Mardari,

Maria Ghervas